

SZENTES ÉS VIDÉKE

POLITIKAI LAP.

A CSONGRÁDVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Megjelen **vasárnap** és **csütörtökön**.
Előfizetési ár:
Negyedévre 3 korona 50 fillér. félévre 5 kor. Egyes évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-tér, Haris-ház,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt áron számít fel.

Sülyedünk, egyre sülyedünk.

Talán a háborúnál is rosszabb állapot az, amely ma hazánk békéjét dúlja. Háborúban tudjuk, ki az ellenség, milyen az ereje; tudjuk, hogy az az ellenség a romlásunkra tör, hogy irgalomra nála nem számíthatunk; de tudjuk azt is, hogy egy döntő ütközet megállítja a további harcot és ezzel a háborúnak vége lesz. Velünk szemben nem áll ellenség, nálunk nincs kifejezetten háború, mégis harc folyik, amelynek pusztításai éppen olyan végzetesek, akár csak egy nyílt háború szörnyű keservei, a nélkül, hogy tudnánk: mikor lesz vége a harcnak, a romlásnak. Olyan lappangó tűz ez a mi mostani állapotunk, mely pusztít és egyre tovább harapódzik, de amelynek füstje nem látszik, lobogása nem ropog-recseg s amelyből csak itt ott esap ki egy-egy lángnyelv, hogy megeméssze az élő szervezetet. Bár mindenki tudja, hogy tűz van, mindenki nagy nekikászalódással, még nagyobb lármával oltani akar s tanakodnak, okoskodnak, mi módon

kellene a tüzet elfojtani: titkon, lopva mégis mind olajt önt a tüzre, hogy az valamiképen el ne aludjon.

Nagy szerencsétlensége ennek a mi ma élő nemzedékünknek, hogy a vezető emberei, a „vezér urak“ belelélték magukat egy eszmébe, hozzákötötték egyéniségüket egy maguk gyártotta „igazság“-hoz, vagy egy végzetes hagyományhoz és mereven, esőkönösen megcsontosodtak a hitben, hogy nekik vagy meg kell valósítaniuk a maguk eszméjét, vagy dűljön össze minden; — pusztuljon bele az ország, de nekik attól az elvtől, attól az elvont igazságtól fáigítaniuk nem szabad, nem lehet és nem illik.

Történjek bármi a milliókkal, omoljon össze közélet és társadalom, silányuljon tönkre milliók boldogsága és jóléte: csak az ő elveik maradjanak meg. Ezt írják, ezt hirdetik, ezt szónokolják.

Kossuth Ferenc, a volt többségi pártok vezére sokszor elárulta, hogy ő ugyan ennek az ellenkezőjéről van meggyőződve. Az ő hangja békés, iránya nem harcias, cselekedetei korrektek, de

névéhez egy legenda fűződik, melynek végzte alól szabadulni nem tud és az a legenda, az a babonás vakhít nem engedi az országot békéhez jutni.

Polónyi Géza is ráutal ma már, hogy nem lett volna-e üdvösebb arra az álláspontra helyezkedni, melynek mi is többszörösen kifejezést adtunk, hogy a többségnek nemcsak joga, de kötelessége is a kormányvállalás... mely esetben, úgymond: „lehetőség, ha elfogadták volna az álláspontját, két-három kormánynak is le kellett volna mondani, de ez még mindig jobb helyzet lett volna, mint amelyben ma vagyunk.“ — S szép az a beismerés is, hogy: „amennyiben az események idáig fejlődtek, ebben nemcsak ellenségeink, hanem önmagunk is hibásak vagyunk.“

Látható ebből, milyen végzetes szerencsétlenség az, mikor a politikai vezéralakok egy küzdelemben belerohanva és belévoncsolva a nemzetet is, egész egyéniségüket hagyományok, elvont igazságok szerint kötik hozzá a pártküzdelemhez s bár maguk is tudják, hogy tévúton, ingatag ösvényen járnak, mégis makacsul ragaszkodnak az egy-

TÁRCA.

A falu okoskodik.

Irta: Csizmadia Sándor.

Akármiilyen furcsának tűnik is föl, mégis mintha az alacsony, nádfedelű kis törpe házacska közé nehezebben tudna befurakodni a napsugár, mint a magas, ormótlan, de annál kényesebb palotákba. Amott majd kísüti a nap az embernek szemét, mégis alig látnak, itt meg szinte örökös homály uralkodik, mégsem tudnak szabadulni a világoasságtól.

A fénynek, ha csak egy vékony sugarcskája jut be a városba, az se vész el, hanem addig fészkelődik, helyezkedik, izgomozog mint a kukac a sajtban, míg valakinek az agyába nem kerül, ott aztán nagy kontrabontot csinál. A régi, avultas butorokat megtisztogatja, a használhatatlanokat kidobálja, a penész lesöpri és alaposan szelődztet. Az illető atyafi, kinek a kis féreg fejébe kvártélyozta magát, eleinte kényelmetlennék érzi a változást, hanyóingerei vannak. később aztán beleszokik az új állapotba

gyanyaira, hogy maga is azon csodálkozik, hogyan is lehetett ez eddig másképp.

A falu is halad azért — csak hogy lassan. Az utcakön még csak ott van a teleg-ráfdrót, itt-ott már a vilány-lampa is, az utca végénél szalad el a vasute, de a hazak beiseje, különösen a levegője, igen régies és nagyon homályos. Nyilván az az oka hogy az ablakok papírossal vannak be-raggatva.

Itt még a jelszó: ne erőltessük az ist-rángot, mert majd el talál szakadni. Két lépést nem lehet egyszerre lépni, de egyenkint lehet harmat is. Ebből a filozófiából aztán gyakran az következik, hogy az ist-rángot egyáltalán nem húzzák és nem lépnek egyet sem.

De most talán mégis.

A faluban már hosszabb idő óta nagy forrongás van. Az emberek eleinte csak sut-togtak nagy titokban, de haragos szemeket vetettek, nem egymásra, hanem valakire, aki ott nem volt. Közvetben ennyit is nagy fo-radalmiságnak tartottak. Gondolkoztak is rajta hogy se meg nem fenyegetik, se meg nem strófolják őket érte, de még csak annyit

sem mondanak, hogy ezt vagy amazt nem szabad. Pedig régen köztudomású dolog, hogy minél többet engednek meg a népnek annál rosszabb, mert mindig többre kívánkozik, mivelhogy ha egyszer már belevasott a fogja a jobb-ba, nem akaródzik neki izleni a rosszabb. Így azután elromlik a nép.

A multkor is mi történt?

A napszámos emberek ataljában urat csináltak. Kiásták kétfelül az arkot, a földet meg az út közepére kellett hordaniuk. Az útát ugyan nem az ő kocsijuk, lovuk rong-galta meg, mert nekik ilyenféle vagyonuk nincsen, de hát az csak nem csináthatja az útát, aki elrontja még pénzért sem. Azt a szegény embernek kell megcsinálni; ha nincs kenyere, akkor pénzért, ha pedig van kenyere, akkor ingyért, közmunkában. Arra nagyon vigyazni kell, hogy a szegény ember jó módba ne jusson, mert akkor nem lesz, aki dolgozzon.

Odamegy hozzájuk a mérnök. Nézi az utat, látja ám, hogy olyan göröngyök vannak ott egymasmellé hordva, hogyha valamelyik lónak a lába közéje s-orul, a sinter beszéljen már csak azzal. A nagy göröngyök

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testnedv, megzúsz-teti a köhögést, vladékok, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlv.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj.)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárak-ban. — Ára üvegenként 4.— Korona.

szer kimondott szóhoz. Vakon hirdetik, hogy a fagygyertya szebben világít a villamos lámpánál, a forspont felér az expresszvonattal és csak bot kel, meg lelkesedés, azzal aztán szét lehet verni egész armadékat. A Rákóczy-korszaknak, a negyvennyolcnak csak dicsőségét, csak fényét látják, de a sok szenvedésre, mi ezek nyomában járt, nem gondolnak. Pedig mennyi köny, mennyi átok, mennyi fájdalom fűződik ama dicsőséges és a mellett mégis szomorú kimenetelű szabadságharcok édes-bús emlékéhez.

Igaz, hiszen a letarolt, letiport mezők újra kizöldültek, a leégett, felperzselt falvak és városok újra felépültek, a felkocolt, legyilkolt századok helyett új századok születtek és nőttek fel, akik a romlást, a dicsőségért, megismételni hajlandók.

Ilyen szép festmény nekik a mult, — ragyogó álomkép, lünderi, de gyorsan ellanó délibáb. Ki érezné a lelkesültség kábitó varázsa alatt a legyilkolt ezerek rothadó hullaszagát, ki gondolna az özvegyek és árvák siralmára, kit indítana meg a szantóvető letiport mezeje, a családok feldúlt, felperzselt hajléka? Ki gondolna arra, hogy a nyert háború is kész vesztesség; kit aggasztanának ilyen kicsiségek hazafias szent mámorában? Hiszen igaz, szemünk előtt a példa, hogy a csodás győzelmeket aratott Japán népességének milliói küzködnek most — a diadalmas hadjárat után — éhínséggel; de milyen elenyésző semmi ez a vezérek világraszóló dicsősége mellett a ma élő nemzedék betegesen perverz és félszeg felfogásában.

És — mondjuk ki — az emberiség, nálunk éppen úgy mint Japánban rászolgál az ilyen súlyos sorscsapásokra, mert bár ismételve vérezt tetszetős jelzavakért, esillogó fantazmagóriáért: ma éppen olyan értetlenül és vakon megy nagy levedésekben leledző vezé-

rei után, mint ötven száz, vagy akár ezer esztendővel ezelőtt. Amelyen vakon rohtant bele fanatizmusában a keresztény háborúba, épp olyan örületes dühvel lehet ma is összeveszíteni az emberiséget államon kívül és államon belül.

Egy röpke szó és Marokkó miatt európai háború tör ki. Egy meggondolatlan politikai lépés és egész Kelet lángba borul. És ezzel ellentétben, hogy milyen óriási feladat a béke megóvása, milyen vasmarokkal kell egyes fejedelmeknek és államférfiaknak a szenvedélyeket megfékezniük: erről nem emlékezik meg a história, míg akiknek nevéhez egész nemzedékek romlásának, egész államok pusztulásának emléke fűződik, azoknak szobrot emel a törpe ember.

Magyarország lábzan izzó vezéreinek sem volt ma elég az 1849-höz fűződő szomorú tapasztalat; nem volt elég végig gondolniuk az 1849-től 1867-ig tartott nemzetromlást. Dehogy is volt mindez elég. Ők dicsőségre áhítottak.

A közhasznú, áldásos, csendes munka, mely követ köre rakva, kitartó türelemmel erősíti a magyar államlet alapjait tömör, majdan megvívhatatlan bástyákka, a természetes fejlődés processusa nekik nem kellett. Talán igazuk is volt a maguk szempontjából, mert hiszen az ilyen munkával egy árva „éjen"-t sem lehet aratni. Hiszen a csendes építők: Deák Ferenc és Andrássy Gyula emlékét is sárral dobálták meg, — hát ugyan kit vonzana az ilyen példa?

Akik népszerűségben dolgoznak, a nemzetek képzeletét mindenütt harcias irányba terelik; nálunk pedig még mindig állandóan az a jelszó, az a hagyomány, hogy Ausztrián és a dinasztrián bosszút kell állani.

Ez a vak gyűlölet, ez a szerencsétlen szenvedély igen sok politikuskat még ma sem hagyja aludni. Még mindig a dicsőség és a hatalom alapja,

a népszerűség talpköve nálunk a dinasztia és Ausztria ellen való vak gyűlölet és bosszu hirdetése. Mert nálunk minden baj eredendő kútforrásánál Ausztria és Bécs van megjelölve, míg viszont a horvátok a magyart szidják és mindazt gyűlölik, ami magyar.

Ez a szerencsétlen, téves felfogás mennyi vérbe került már mennyibe fog még kerülni: ki ennek a megmondhatója. Hiszen nem lehetetlen, hogy ezen az engesztelhetetlen gyűlöleten és bosszúvágyon vérünk majd el és rohanunk bele a végramlásba.

Hasznunk azonban nem volt a multban, különösen 1867. óta és nem lesz ezután sem ebből a szerencsétlen vakhitből. De meglehet-e állítani a hegyomlást? Meg lehet-e akadályozni a tűzhányó kitörését? Emberileg nem.

És éppen olyan kevésbé lehet eredményesen józanságra inteni azokat a nemzeteket, melyeket végzetük süllyedésre kárhoztat s amelyek öngyilkos módon maguk siettelik azt, amit minden józan ész szerint, lelkes erővel kellene megátolniuk: a mind mélyebbre süllyedést.

Közéletünk elfajulása. A közállapotaikat fenekestől felforgató nagy politikai válságnak igen szomorú eredménye az, hogy általa közéletünknek sok titkolt sebe és fertőző megégényaga tárult fel. Az a tűzvész, mely politikai életünkben pusztít, felcsapó lángjával megvilágítja nem egy végzetes hibánkat és a maguk egész ridegségében tünteti fel társadalmi és állami bajaink okait és forrásait.

Igaz, hogy a magyar politikai élet sohasem volt szenvedély nélkül való és a nemzeti temperamentum tuzesebb volta mas hangnemet vitt bele a politikai küzdelmekbe, mint amilyen egyebütt szokasos Söt durvaság sem titka a magyar politikában. Amikor szembe kerültek a nézetek és érdekek, akárhányszor olyan viharos, lazaz tunetek mutatkoztak, melyek aggodalomba ejtették közéletünk ko-

teteje azonban szépen be van hintve apró moraszá földdel, hogy a göröngyök ne dicsékedjenek olyan nagyon jelenetükkel.

— Hallják-e hé?! — kiált a mérnök.
— Igenis, hogy halljuk.
— Nem jól van ám ez így!
— Micsoda?
— Hat ez az út.
— Azért csináljuk.
— Igen ám, de ezeket a göröngyöket értem!
— Hogy azok nem jól vannak?
— Igen,
— Miért, ha szabad kérdenünk.
— Ezt mind össze kell szépen apróra törni.

Erre a gorombaságra már összenéztek az emberek. De szólni nem mert egyik sem csak ragta belülről a keserűség. Hogy ők a göröngyöt összetörjék? Hiszen akkor háromszor annyi munkát kell végezniök! Mit keressenek rajta?

Már akkor inkább itt hagyják a munkát. De előbb már ha úgy is ennyire vannak, megmondják a maguk véleményét. Aztán hadd kergessék el őket. Nagy hirtelen fordult ez meg valamennyiöknek a fejében. Egy fiatal ember aztán megemeberte magát, nehogy a másik megelőzzék:

— Hat a mérnök úr úgy szereti? — mondja ravaszul.

— Ugy bizony, barátom, mert hát úgy jobb is az!

— No ha úgy szereti, akkor csinálja úgy maga? — s ezzel mérgesen ledobja a vaslapot az arcfenekébe.

A mérnök éppen keményen akart felcinni, de nem volt ra ideje, mert valamennyi ember sietett helyeselni.

— Ugy bizony! Én is azt mondom, amit a társam!

Mit csinál ilyenkor egy rendes, okos mérnök? Felugrik hirtelen a kocsjára, aztán:

— Hajts János! Csak mikor lőtávolon kívül van akkor mormogja:

— Hisz ez mind valóságos fiskális!

Mert az úri ember szerint minden szegény ember fiskális, ha az igazát védi. Pedig hat a fiskálisok nem arról az oldalukról neveztesek.

Az átalajások még a szájukat is eltátották erre a nagy futamodásra. Mit tehettek volna egyebet, szépen hozzáfogtak újra a munkához s azon versenyezték, hogy ki tud nagyobb göröngyöt az út középcére szállítani.

De most tél van, most egyebet csinálnak. Ott állnak a piacon, de nem ám csak, hogy ott álljanak, hanem van annak más oka

is. Az úri ember azt mondja: »megyék a kaszinóba«; a szegény ember meg azt mondja, hogy; »megyék arra be.« Mind a kettő egyet jelent, csak hogy az a különbség a kettő között, hogy az egyikben tagdíjat kell fizetni és nem szabad a pádimentumra köpni a másikban meg nem kell tagdíjat fizetni és oda köp az ember, ahova akar.

A piacon hát folyik a tanácskozás. Vig Palé a szó.

— Igen, hát most azt akarják az ország házában, hogy a vezényszó magyar legyen.

— Mi az a vezényszó? — kérdi egyik-másik kíváncsi.

— Azt már én se tudom, — feleli Vig Palé, — csak annyit tudok, hogy nagyon jó. Mert azt mondják, hogy a nép miatt kívánják ezt, már pedig a népek csak jót kívánhatnak, mivel a rosszból úgysis van neki elég.

— Akkor az az én eszem szerint az lehet, hogy ezután mindenkinck adnak harmados földet, — véli Kárász Pista, akinek az apja cseléd a község házában, így hát valamivel okosabb ember a többinél.

— Egy harmadik azonban rádupláz:

— Ha az volna, akkor nem azt mon-

moly elemét. De mindig volt valami külső ok és alkalom, mely az ilyen kitérőket magyarázta, menthetővé tette, sőt egy-egy alkalommal szinte a jogoság látszatával ruházta fel. Ami azonban most történik a durvaság és elvadulás terén, az minden eddigi észlelt jelenséget fölülmul.

Nap-napra látjuk egy esztendő óta, mint törnek egymás ellen vadul az emberek. A politikai tényezők megelégedtek már a színlelés és takargatás mesterségéről és brutalisan kérkednek gonosz indulataikkal.

Rút gyanú fészeltte be magát a lelkekbe és a legocsmányabb becsmérés tör ki az ajkakon, olyan hangon harsogva a közélet porondján, amilyenre példát talán csak a vadak közt találai. Ehhez hasonlót csak az tapasztalhatott, aki világraszóló katasztrófák és rázkódások idején így gyelt meg a tömegeket. Égő színházban, hajón vagy vasúti kupéban eltűnik minden udvariasság és előzékenység, elvesznek a művelt társadalmi érintkezési formái. A létfenttartás, az élet ósztöne ilyenkor kiváltja a legkifogástalanabb gavallérból is a fenevadat és körrömmel, ököllel, foggal, rugdalózással, fojtogató kézzel dolgozik, akármielyen ebajóló nőalak állja is útját a menekülésének.

Elmondhatjuk bizvást, hogy a több mint egyéve pusztító politikai válság olyan szomorú jelenségeket hozott közéletünkben napfényre, amilyenekkel csak hanyatló korszakokban, csak a társadalmi felbomlás idején találkozunk a multak történetében.

Aki másminő elveket vall manap, mint a másik, aki nem azt teszi, amit mi cselekszünk, aki beszél mikor hallgatunk és hallgat mikor beszélünk, aki törődik, vagy nem törődik a nagy nemzeti válság megoldásával: egyképen mind alaváló hazaszerűl a mai politikai erkölcs mérlegén mérve. A mellett a gazember, a hazaszerűl bitang, a csúrhé, és csodára csak halvány minősítés abban, amit ezen a téren akár hírlapírás, akár nyilvános szónoklások alkalmakor mostanában nálunk produkálnak.

Hát az igaz, hogy nagy csatákat nem lehet rózsavízzel és előkelő, diszkrét maga-

visellett megvívni. A győlelet természetes fűszere két ellentétes tábor ekesebredett, elszánt összecsapásának. De a rafinált, a nekivadult gyűlölködésnek az a neme és módja, amivel erős meggyőződésű ellenfeleit gyalázza, üldözi a szövetkezett pártok tabora azon való éktelen haragjában, hogy a választások győzve, sem volt képes győzelme gyümölcsét is learatni, — ez a szertelen féktelenkedés valóban egyetlen a maga nemében.

Ezzel a féktelenkedéssel estek neki Tiszta István legutolsó beszédének is a többségi pártok lapjai, hogy meggyanúsítsák, lepiszkolják a szabidelvű pártot és vezérét, ennek nyílt és férfias fellépéséért.

Élnyekegték újfent a régi verkiúsnótát, hogy Bécsnek kínálkozik fel, hogy romlasba akarja vinni az országot, hogy védekezve vadaskodik és az alkotmányválságot a szabadelvűpárt győzelmére akarja kiaknázni. Elkeserüik, hogy Tiszta mindent előre tudott; ismerte a kormány intencióit, tudta a házfelosztást, sőt egyikük azt a hülyeséget is feltalálja olvasóinak, hogy az újabb elhatározásokat Tiszta tanácsolta királyának.

Ime, ennyire jutottat bennünket a politikai vak gyűlölködés, hogy válogatott hazugságokkal traktáljuk az olvasó közönséget. Vajon feltételezik-e az ilyen sajtóorganumok, hogy a közönség mindent a rafinált hazudozást és rágalmat elhiszi nekik? — Tudjuk, hogy ezt maguk sem hiszik el és ezért ketős okból szögezzük le ezeket a kirohanásokat.

Mert megdöböntő jelenség ez a mai nehéz viszonyok között, melyért méltán illeti gáncs azokat, akik ennek részesei. Hiszen ma már nem arról van szó: ki vezesse ki az országot a válságból, hanem arról, hogy az ország egyáltalán kivetessék-e a csavából. A rút túlekedés, a személyi kérdések előtérbe tolása visszaszorítja magát az országos ügyet. A célunk csak egy lehet: megtalálni mielőbb a válság megoldásának módját. És ehhez a nagy nemzeti célhoz vajmi kevésé illik az a durva, gyalázkodó hang, az intencióknak minden részről való gyáva meggyanúsítása, az a személyek szerint válogat-

állásfoglalás, mely a mai politikai harcmodort jellemzi, ellentéteket élesít ki és áthághatatlan torlaszokat emel az erők közé, melyeket egyesíteni és nem szétválasztani kellene. Ne kicsinyelje tehát senki, még e nagy harc hevében sem közéletünk elfajulásának és szomorú tüneteit. Mert ezek közéletünk vérmérgezési tünetei, miket meg nem látai s rajtuk meg nem döbönni: lehetetlen.

Bójt.

Az egyház már a bójtót hirdeti. Itt-ott még felbuzdul egy-egy társadalmi testület, hogy erőltesse a hangulatot, és bójtban is mulat. A valóság azonban az, hogy a bójt mégis megérkezett; általánosan bójtól a keresztény, az öreg, a fiatal, a földműves, a kereskedő, az iparos, a hivatalnok, kicsi, nagy.

Az önmegtartóztatás napjait éli az egész társadalom. A Megváltó kalvaria útját mintha az emberek is járnak, a kik hátukon cipelik az élet keresztjét. A kiülbőség csak az, hogy a keresztény világ megváltója boldogan vitte, sz emberek pedig csupa panaszkodással, csupa keserűséggel. És az örök harcban olyan az élet, mintha soha nem lenne belőle feltamadas.

Az emberek kételkedők, pesszimisták, kedvük elmulott, tetteirejük alább szállott, a becsvágy tünöfélben, a szeretet kiháló féiben van, de ezek helyett terjeszkedik a góg, túlon-túl nőtt már az elbizakodottság és magasra hágott az egymás elleni harc, a mikor ember az embernek szeretné kiütni kezéből a kenyeret. Egész ragadozó állat válik immár az emberből: napról-napra vesztünk sulyunkból, pedig mi emberek volnánk a szentély koronái.

A társadalmi élet e szomorú bójtjéhez nincs miért ragaszkodnunk. Az egyházi bójtban van poezis van érthető, ehhez lehet ragaszkodni vallási érzeltekből, ki-ki a mint keresztényi kötelességet föl fogja, ki-ki a mint nevelkedett, ki-ki a hogy szent életű vallásos emberektől latta, könyvekből olvasta, papok ajkáról hallotta. A társadalmi élet bójtjére pedig azonban már rég ki kellett volna mondani a bójtottot; mert ez megemészti teljesen az embert és csakugyan jönnék terjed, nagyobb arányokban sorvaszt, egyre öli az ember életét.

Az emberek szíve fagyos még mindig, mint a tavasz leheletére olvadó jégréteg. Az

danák, hogy vezényszó hanem hogy harmados kukorica.

Mindenki arra fordult, hogy ugyan kinek a száján szalad ki ez az ostoba beszéd. Le is torkolták hamar, öten is rákiáltottak.

— Ugyan ne tedd már szégyenbe magad, hát nem érte, hogy a vezényszó, az csak olyan úri elnevezés? Mis van ám az alatt! Lehet, hogy éppen harmados kukorica!

Bizony hirtelen elhallgatott a közbeszóló. Nagyon szégyelte magát, hogy így ráripakodtak. Binta is a felszólalását. Megfogadta, hogy ezentúl akárhogy szeretne is szólni, nem szól semmit, ne hogy megint valami ostobaságot mondjon.

— Tudom én, mi van az alatt a szó alatt!

Ez a hang a Szőke Abelé volt, aki eddig nem szól a vitába semmit. Nem ám mintha nem lett volna mondanivalója, hanem azért, mert nem tartotta érdemesnek. Hanem most már nem állhatta tovább. Mikor közbeszólására felé fordult a közfigyelem, pipás szájjal gúnyosan mosolygott szembe a tömegnek, mintha azt akarta volna mondani: Hát ökrök vagytok ti ahhoz, amiről diskurálgattok! Mádírrijesztő kezébe haszta-

lan a kard, úgyse tud az avval semmit csinálni.

Igy nézett velük szembe egy pillanattig várva a nógatast, hogy beszéljen hát tovább. Erre nem is sokáig kellett várnia:

— Mondjad na, ha te jobban tudod! — biztatták gúnyosan.

Mert Szőke Abelé kissé zavarodott eszü embernek tartották, aki mindenbe kanalaz, de semmihez sem ért. Olyan mint a sudárfa vödör nélkül; könnyen fölszalad a kútból, de nem is hoz magával még egy kortyra való vizet sem.

— Hát úgy e nem tudjátok? — kérdezte őket büszkén.

— Tőled akarjuk megtanulni, — felelték azok boszankodva.

— Hát én tudom is!

— Nyögd ki akkor, ne kérsd magad mint a menyasszony!

— Nohát a vezényszó a kommandó szó. Tudjátok e most már?

Hogyne tudták volna. Ezt mind megértették jól.

— A vakapád! — kiált egy öreges alak; — minket nem teszel ám bolondá.

— Fogadni merek, kend még azt se tudja, mi az a kommandó, — vágja ki Abel

— Hogy ne tudám. — zörtőlődik

eméz, — hiszen csak értek tán magyarul?

— Nohát, ha tudja kend, akkor úgy van, ahogy én mondom.

— Már mi haszon volna abból, ha a kommandó magyar lenne? Csak inkább többet ér a harmados kukorica!

— Az a haszon, hogy az urak fiait tisztek lehetnének.

— Igy is lehetnek.

— Csakhogy most németül is kellene tanulniuk hozzá.

— Bolond vagy te, Abel!

Ezzel aztán el is volt döntve a kérdés. Abelé kinevették csunyaúl a bolond beszédjével.

Beszélték azután még sok egyébről. Még a fizikát is sorra vették. Már a maguk módja szerint. Egyik így mondta, másik úgy mondta. Abel is beleszólt többször a vitába s ezzel el is ért annyit, hogy végre már nem fél, hanem egész bolondnak tekintették. Kinevette őtet utóbb már a lámpaoszlop is. De mulatságnak jó volt ez nagyon. Mikor szétmentek, egyik hálásabb atyafi még is jegyezte:

— No lám, ha Abel itt nem volna, nem is neveltünk volna!

Ezen is nevettek.

Másnap azt dobalták a faluban, hogy

emberek szíve sincs tisztában, engedje-e fagyos kérgéből, fölolvadjon-e a meleg nap-sugár, az igazi szeretet láttára, vagy megmaradjon a maga fagyosságában.

A míg a szívek nem szeretnek: addig mindig bőjt lesz.

A míg az emberek egymáson nem segítenek: mindig bőjt ideket élünk.

A míg nem tudjuk becsülni a becsületes tisztességes munkát, mindig megmarad a bőjt. Es a míg meg nem teremjük az egészséges társadalmi életet, a melyben mindenki kivézi a maga részét a munkából, a míg meg nem szunnek panaszkodni, addig nem is lesz feltamadás, mindig csak bőjt és bőjt ideket fog élni a társadalom; az a társadalom, a mely úgy fél a bőjtől, úgy irtózik tőle, még sem akar tőle megszabadulni.

Az örökös panaszkodásnál többet ér egy jó eszme. A jó eszméhez erős lelkek kellene, a kikben van akarat. Az akarat diadalmasodik mindenkén.

Es há az akarat hoz mellészegődik az emberek egymásiránti szeretete, mikor nem az önző célok szolgálatában működnek a tehetségek, hanem abban a közös gondolatban, hogy az én és az ő munkája a haza erősödését mozdítja elő, akkor oly eredmények mutatkoznak, melyek a bőjt szigorúságát enyhítik, lassankint a panaszok is foszlanak és az ember élete örömben is tartalmasabb lesz: mert a baj enyhülése nem ejt oly éles sebet és egy-egy rögbe való botlást gyöngéd közzökkel simít el a sors keze.

A tulságos nagybőjt sok panaszai annyit súlyos nehezdednek reánk, hogy mi a feltamadást alig látjuk. Annyi a gondunk, hogy szinte ködfelek ösznak előttünk. Pedig lesz feltamadás.

Az emberiség gólgotaja a mindennapi kenyér. Gólgota addig: amíg megkeressük, az élet kedve: ha munkánk aran megvasaroltuk. Ez az emberi élet feltamadása. Az, ha bőségben birjuk, ha magunknak is, másoknak is van belőle. Ha az egész világ near panaszkodik érte, ha az egész világ él vele.

Jön, mindig közelebb van már a feltamadás. A panaszkodó emberek sokasága is megváltja a társadalmat panaszkodásaitól. Mentül égőbb, fajobb seb, annál becsesebb lesz a kenyér és mentül inkább az lesz, az ember rajon, hogy ő tette aza.

Es az lesz a szép unnep, mikor az emberek aza teszik, mikor szeretettel keresik, mikor nem foghatják rá az emberre azt, hogy ragadozó allat, hanem megilletődéssel mutat egyik a másikra: Ecce Hómó?

Szegélydíjak iparosmesterek szegénysorsú özvegyei és árvái részére.

A »Goldberger alapítvány« kamatai magyarországi iparosok segélyezésére fordítandók.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter nyilvános pályázatot hirdet a kamatokból alakított 7, egyenként 300—300 koronás és egy 226 koronás segélydíjra, e segélydíjakat a szakmájukban kivált, józan életű, de fiatalon elhunyt, képesítéshez kötött ipart űzőt magyar honos iparosmesterek szegénysorsú özvegyei vagy szegénysorsú, de 18 évet még be nem töltött (fő csetleg leány) árváinak fogja odaítélni.

Pályázhatnak e segélydíjakra az említett özvegyek és árvák, ez utóbbiak anyjuk vagy gyamjuk útján.

Özvegyek, kik férjük ipart folytatják, — árvák, kik atyjuk ipart választották élet-pályául s mint ilyenek, segéd vagy tanoncz minőségben alkalmazva vannak avagy ugyanazon szakmába vágó ipari szakiskolába (felső ipariskolába) járnak, az odaítélésnél előnyben részesülnek.

Arvknál, ha további kiképezésük érdekében több évi támogatásra volna szükség, — nem fog elzárkózni az elől, — hogy a segélydíjat az alapítványi kamatok terhére az előhaladás igazolásának kikötése mellett, esetleg több éven át engedélyezze.

Egy és ugyanazon csaladban özvegy és árva, illetve árvák ugyanczen alapítványi kamataiból segélyt csakis rendkívül kivételes esetben kaphatnak.

A folyamodványban részletezendők: a cél, melyre folyamodó a segélyt igényli és a körülmények melyek őt a segély kérésére utalják.

A folyamodványokhoz a következő mellékletek csatolandók:

a) Özvegyeknél:

a) a házasságicvél.

b) a férj magyar honosságát, mikor és hol történt elhalálozását igazoló okmányok.

c) a férj iparigazolványa vagy annak masolata.

d) a férj szakképzettségét igazoló okmányok (iskolai bizonyítvány, bizonyítvány rendelőkötől, kiállítási oklevél stb.)

e) a férj és az özvegy erkölcsi bizonyítványa.

f) szegénységi bizonyítvány.

b) Árváknál:

a) az atya magyar honosságát, mikor

— Hogy megint bolonddá tegyen beneteket! — harsogta Abel torkaszakadtából, mintegy egyszerre akarva felelni a tömegnek.

Haragos mozgolódás támadt. Olyanforma készülődés, mint a vakmerő kiabálót meg akarnak verni. Talán meg is cselekedték volna a becsületes szándékot, ha Vig Pal hirtelen másfelé nem fordítja a szemvécelyek villámai:

— Ne hallgassunk rá, hé! A bolond Abel ez! A mutkor meg azt állította, hogy a föld forog, nem a nap. Ilyen kótyagos ez!

Nem is haragudott most már senki, hanem mindenki a h-sáft fogta nevéttében. Bár olyan ember is akadt, aki szánakozott rajta, hogy így meggabalyodik szegény Abel, holott apja, anyja, meg a testvérci is olyan egészségesek, mint a makk.

Azóta még a gyerekek is rákiabálnak Abelre az utcán:

— Forog-e még a föld, bácsi?!

Es Abel csak mosolyog. Ilyen bolond!

és hol történt elhalálozását igazoló okmányok (l. fent b.) alatt).

b) az atya iparigazolványa vagy annak masolata (l. fent c.) alatt).

c) az atya szakképzettségét igazoló okmányok (l. fent d.) alatt).

d) az atya erkölcsi bizonyítványa.

e) az árva születési bizonyítványa.

f) az árva legutolsó iskolai bizonyítványa.

g) ha az árva iparossegéd vagy tanoc, vagy ipari szakiskola (felső ipariskola) tanuló, a tanítómesternek vagy mester-nőnek, ipariszkolai igazgatónak bizonylata arról, hogy az illető mióta van nála alkalmazásban (hányadik évfolyamra jár) és mily erkölcsi magaviselet és előhaladást tanúsít.

h) szegénységi bizonyítványa.

Szegénységi bizonyítvány csatolása esetén a kérvény és mellékletei bélyegmentesek.

E bizonyítvány csatolása a folyamodvány külzetén feltűnően jelendő.

A felszerelt folyamodványok legkésőbb március hó 31-ig a szegedi kereskedelmi és iparkamarához nyújtandók be.

A szentesi

KÖZPONTI TAKAREKPÉNZTÁR

kötelezvényi és bekebelezési bélyeg nélkül, tehát illetékmentesen és minden külön díj nélkül konvertál kölcsönököt 10 évtől kezdve egészen 65 évig terjedő időre 100 frt után 5 frt 30 krtól kezdődő félévi tőke és kamattörlesztéssel. Új kölcsönököt pedig a legmérsékeltebb kamatláb mellett ad.

Ujdonságok

Szentes, 1906 március 1.

— A választások terminusa. A törvény rendelése szerint az új képviselőválasztások kiírásának utolsó határnapja április 11-ike. A kormányhoz közelálló részen most magyaráni kezdik, hogy mik lehetnek azok az okok, amelyek miatt a király a törvényes időben nem rendeli el az új választásokat. A magyarázat ilyenformán hangzik: »Most még folytatják a lázítást a vármegyékben. Ennek súlyos következményei lesznek. Először az ellentálló tisztviselők fölfüggesztése és másokkal való kicserélése, tehát a közigazgatás államosítása. Azután a renitens vármegyék törvényhatósági bizottságainak föl-osztása, tehát az autonómia fölfüggesztése. E föl-osztások újabb következménye az, hogy nem lévén törvényi hatósági bizottság, nem lehet a központi választmányokat megalakítani és ennél fogva törvényeszerű formában nem lehet választani. De a megyei autonóm szervek működésének hiányában nem lehet összehívítani a választók listáját sem és e szerint a törvénynek megfelelő formák betartásával, választani a jövő évben sem lehet.« Ezzel a föltévéssel homlokegyenest ellenében más forrásból azt híresztelik, hogy az új választások még az idén, a törvényesabta időn belül meglesznek; ezek szerint tehát ez évi április 11-ig kiírják az új választásokat. Ennek a híradásnak a komolyságában azonban, a magunk részéről erősen kételkedünk, mert a jelek inkább arra vallanak, hogy — a kedélyek kelő lecsillapodásáig aligha lesznek választások.

minden férfi ember menjen ekkor meg ekkor a község házához. A dobos azt is hozzákibálta a mondókájához, hogy az adókönyvet senki se hozza el. Ezt jó jelnek vették. Mindenki azt értette belőle, hogy: most nem adtok, hanem kaptok, Talán azt kérdőik föl, hogy kinek mennyi harmados kukorica kell. Meg is egyeztek erre nézve az asszonyokkal otthon, úgy állapotva meg, hogy minél többet irassanak; ha nem bírnak vele, majd le lehet arról mondani. Jobb a több, mint a kevesebb.

A jegyző igen szép beszédben hirdette ki előttük, hogy vasárnap nagy vakparadé lesz. Akkor jön a képviselő. Volt a jegyző beszédben annyi szabadság, jóét, haza, nép, hogy féle is sok lett volna. Hogy most a képviselő ur beszámolni jön Hozza a győzelmet: félig már biztos, csak még egy kicsit ki kell tartani a népnek, aztán örökidőkre boldog lesz a haza.

A nép a haza boldogsága alatt természetesen a maga boldogságát értette s lelkesedve zúgta:

— Ott leszünk!

Szajról-szajra jart: Jón a képviselő.

— **Március 15-ke.** Az országos politikai helyzetre való tekintettel, ez évben bensőségesebben készül megünnepelni városunk közönsége is, március 15-én, az 1848-ki dicső szabadságharc emlékeztető. A város egyetemes ünnepe most is, mint már néhány év óta szokásos, a városi színházteremben lesz, ahová az ünnepi istentiszteletet után, délelőtt 11 órakor vonul a magisztrátus, a képviselőtestület és a résztvevő közönség és ahol ez alkalommal Bugyi Antal városi főjegyző mond — a nap jelentőségét méltó — ünnepi beszédet. — Március 15-nek megünneplésére készül az iparos-íjak önképző-köre is. A kör a délelőtti ünnepi istentiszteletre díszszólója alatt vonul fel. Este pedig az ipartestületi ház termében szavallattal és alkalmi műkedvelő-előadással társaslakomát rendeznek, melyre aláírási íveket bocsátanak ki. A kör vezetősége felkéri mindazokat, akik ezen a lakomán résztvenni kívánnak, hogy vagy a rendezőség tagjainál levő íveken iratkozzanak alá, vagy Bernáth Elek üzletében, ahol szintén van részvételi ív kitéve.

— **Ejjegyzés.** Övegy Sarkady N. Mihályné úr szony s néhai Sarkady Nagy Mihály polgármester szeretetreméltó, szép leánya, Sarkady Nagy Margit kisasszony tegnap este váltott jegyet Szeder Ferenc János dr. földbírtokos, honvédhuszár hadnagygyal.

— **Ösztöndíj iparosok számára** Voigtländer Frigyes bécsi lakos »Mária Valéria«-alapítvány néven, a magyarországi ipari törekvések előmozdítására és emelésére alapított telt. A kereskedelmiügyi miniszter az immár 54924 koronára nőtt alapítványi tőkének kamataira pályázatot hirdet. Pályázhatnak az iparosmesterek és segédek közül mindazok, kik katonai szolgálataikat már teljesítették, vagy ez alól jogérvényesen végleg felmentettek és akik, ha mesterek, legalább egy évet, ha segédek, legalább öt évet töltöttek ezen minőségben. A katonai szolgálataban töltött idő ezen időbe be nem számítható és általában csakis a műhelyi tényleges gyakorlattal eltöltött évek vehetők számításba. A pályázati folyamodványban megemlítendő az, hogy folyamodó az ösztöndíjat mely célra igényli. (Tovább képzés, berendezkedés, vagy forgótöke-nyerés céljából) Abban az esetben, ha berendezés vagy annak tökéletesítése céljából igényli, az is megemlítendő, hogy mily berendezési tárgyakra, gépekre, szerszámokra van az illetőnek szüksége, s azok milyen értéket képviselnek, továbbá, hogy mely hazai gyárban vagy ipartelepen óhajtja azokat, — feltéve, hogy belföldön gyártatnak — beszerezni. Ha az ösztöndíjat a folyamodó továbbképzés céljából igényli, megemlítendő az, hogy a továbbképzést hol és miként kívánja eszközölni. A pályázat részletesebb körülményeiről az érdeklődők a szegedi kereskedelmi és iparkamaránál tudakozódhatnak, melynek titkári hivatala készségesen nyújt bővebb felvilágosítást.

— **A lapok utcai elárúsításának betöltése.** Mint erről már lapunk előző számában hírt adtunk, Kristóffy József belügyminiszter rendelkezéssel eltöltötte a lapoknak utcai elárúsítását. A rendelkezés a napokban érkezett le vármegyénk törvényhatóságához, ahol azt Cicatricis Lajos dr. alispán, megfelelő intézkedés végett, már kiadta az elsőfokú rendőrhatalóságoknak. Ennek alapján Arady Kálmán főkapitány megfelelő értesítést küldött a helyi hírlapvállalatoknak és hírlapelárúsítóknak, melyben őket a tila-

lomra és a tilalom megszegésének következményeire figyelmezteti. További intézkedésig tehát egyelőre nem hallászik majd fel az utcákon a rikancsok és kialtozása.

— **Új vicinális a megyében.** Csongrádról írják lapunknak, hogy Csongrád és Alpár közt új vicinális vasút építését tervezik, mely a tiszáninneni megyeterületet Szolnokkal kötné össze. Alpár és Szolnok közt ugyanis már kiépült a vasut és így Csongrád és Alpár községek most a csongrád-alpári vonalszakasz mielőbbi kiépítését sürgetik.

— **Beszámoló.** Városunk volt országgyűlési képviselője, Molnár Jenő dr. pénteken délután, Csongrád felől jövet, Szentecserre érkezett és itt ma délelőtt 10 órakor beszámolót tart a színházteremben.

— **A gyermek-kfúrok ellen.** A belügyminisztérió érdekes leirat ment az ország összes törvényhatóságaihoz. A leiratban a miniszter a gyermekek kivándorlása dolgában intézkedik. Arról értesült ugyanis nagy megdöbbenéssel a miniszter hogy az ország keleti részeiben eddig még ismeretlen egyének 10—14 éves gyermekek toborzanak Dél-amerikába szállítás céljából. A gyermekeket ugyanis gyermekzenekarokká szervezik és a nagyobb amerikai városokban »magyar gyermek zenekar«-elnevezés alatt előrendű attrakciónak lejtetik fel, Természetes, hogy az ilyen zenekarok megélhetése a legnagyobb mértékben bizonytalan és a kis gyermekeket, akik legnagyobb részt szüleik tudta és becégyezése nélkül szököve szögdönek az ismeretlen básiokhoz, a messze idegenben a legkétségbeesőbb helyzetbe kerülhetnek. Így legutóbb is mintegy hatvan gyermek hagyta el Európát valami Szizina Miklós nevű ember vezetése alatt. Minthogy nem lehetetlen, hogy a »magyar gyermek zenekarok« toborzói vármegyénk területén is megkezdik működésüket, a miniszter felhívja a rendőrhatalóságokat, hogy éber figyelemmel kísérjék az ilyen irányú mozgalmakat.

— **Megrághalmazott csendőr.** Kirchner János sővényhazilakos a múlt évben Bogdán József csongrádi csendőrmestert azzal váltota meg, hogy ez Karkus Jánossal, az általa később agyonlőtt hírhedt tolvajjal, szövetségre lépve, kirabolta a sővényhazis uradalmat. E vad következtében a II. kerületi csendőrpáncsnokság megindította a vizsgálatot, amelynek eredményeképpen a nevezett csendőrmester ellen beszüntették az eljárást annál is inkább, minthogy kiderült, hogy abban az időben, melyben a vadbeli rablás állítólag történt volna, Karkus éppen a vaczi feyházban hűsölt. Ennek következtében Bogdán őrmester teljesítést tett Kirchner ellen ragalmazás vétsége címén, amelyert az alapítainó vadaskodót el is ítéltek egy hónapi fogházra, amiben az cáltét meg is nyugodott.

— **Halálozás.** Egy fiatal, reménytelő élet pusztulását tudatja velünk a gyászlap, mely arról ad hírt, hogy Lovas Maria okleveles tanítónő f. hó 2-an, élete 21-ik évében meghalt. Megilletődünk a halálhírre, azért, mert egy pályavégzett, törekvő életert tört derék a kérelhetetlen sors, az elhalt szüleinek mély bánatára, kik most lételük volna igazi örömeiket sok gondnal felcsevt gyermekekben. A fiatal tanítónő temetése ma délután 3 órakor lesz. Legyen csendes nyugovása az anyaföldben itt fent betegségben elgyőzött, megfáradt testének és a Mindenható vigasztalja meg mélyen sujtott szüleit és testvéreit.

— **Városi bál.** Ha nem is olyan zajos, de mindenesetre rendkívül szép sikerű volt a tegnapi este a színházteremben lezajlott városi bál is, melyet éppen úgy, mint a két év előtt volt hasonló mulatságot, a tisztviselő és városi képviselők együtt rendeztek a tisztviselő nyugdíjalap javára. A páholyok — egy-kettő kivételével — mind elkelték és lent a tagas nagyterem is szépen megtelt közönséggel, úgy, hogy nagyon szükségessé mutatkozott ezúttal is a szinpad eltávolí-

tása. A bál védnőnkője, dr. Mátéffy Ferencné urasszony szeretetreméltó előkezeséggel teljesítette a háziasszonyi tisztet és a mulatság nemcsak látogatottság, de fesztelén jövedv és kedélyesség dolgában is a téli évad egyik legsikerültebb vigalma volt, mely e mellett a nyugdíjalapnak is szép tiszta jövedelmet hozott.

— **Figyelmeztetés.** A világhírű Zoltán-féle kenőcs nem tévesztendő össze oly szerkekkel, melyek számtalan más baj mellett csúsz és köszvény ellen is ajánlatnak, mert a Zoltán kenőcs kizárólag csakis csúsz és köszvény ellen használható és e bajoknál, mint azt a legkiválóbb orvosok is igazolják, tényleg felmulthatatlan. Üvege 2 kor., a készítő Zoltán Béla gyógytárban, Bpest, Szabadságtér. Postai szeptkölés naponta.

— **Felolvasás.** A református kör mai vallásos estélyein felolvassak: a központon, az egyház tanácstermében. Jakó Etelka kisasszony és Paksi János tanító, Untermüller Ernő pedig a gramofont mutatja be; a felsőpáron felolvassak, Futó Zoltán lelkész és Kuti Ferenc tanító. A felolvasások a központon délután 4 órakor, a felsőpáron délután 5 órakor lesznek.

* **Rossz ízű gyógyszert** gyermekek nem vesznek be. Ha az orvos cseosot-preparatumot rendel, a gyermekekkel mindig baj van, mert nagyon is kellemetlen ízű. Ha ellenben az orvos »Sirolin Roche«-t rendel, a gyermekek szívesen veszik, mert jó kellemes íze van »Sirolin-Roche« a legjobb bukkfakátrány-preparatum, mely nem izgat és méregtelen. A gyógyszerárban kapható.

* **Aki csak megpróbálta,** dicséri és ajánlja, aki még nem használta, a próbát ne sajnálja, mert a legelőkelőbb orvosok használják csusz, reuma, fejfájás, influenza, nátha és mindennemű meghűlésből származó bajok ellen a törvényesen védett székeiyhavasi »Indaszeszet«, mely 2 és 1 koronás üvegekben mindenütt kapható. Készítő Balázsovich Sándor gyógyszerész, Sepiszentgyörgy, 187 szám.

Aggkori gyengeség V.21

és erőtlenség ellen, mely különböző okokból, mint pl. kiallott betegségek utóköveteményei, gyermekeknel a fogzás okozta elgyengülésből stb. származott, a SCOTT-féle EMUL-IO kiváló eredménnyel alkalmazható.

A SCOTT-féle EMULSIO irant senki sem fog ellenszenvet érezni, mert az határozottan jó ízű, mindenki által könnyen emészthető, minthogy a SCOTT-féle emulgálási eljárás következtében az olaj gyorsan átmegy a test szervezetébe anélkül, hogy bármilyen emésztési zavart okozna.

A SCOTT-féle Emulsio valódiságának jele a »hatán nagy csukahalat vivő halász« védjegy

Kapható minden gyógyszertárban.

Ezen lapra való hivatkozásnál és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében minta üveggel bérmentve szolgál:
Dr. BUDAI EMIL.
»Városi gyógyszerész«
BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér.

Nyers selyem 2 ft. 90 krajcártól 43 ft. 25 krajcárig egy táljas öltözékhez. Bérmentve és vámtmentesen házhoz szállítva. Gazdag mintagyűjtemény forduló postával. HENNEBERG SELYEMGYÁRA ZÜRICH. (5.)

Irodalom.

A »Vasárnapi Ujság« február 25-iki száma 28 képe közt a legtöbb—tizenegy— a február 19-iki képviselőházi eseményekre vonatkozik; bemutatják a katonaság felvonulását, táborozását a parlament előtt, pillanatfelvételeket egyes nevezetesebb szereplőkről, egy fénykép pedig Fabricius honvédezeredést mutatja be, a mint a Ház elnöki emelvényéről felolvassa a királyi kéziratokat, szuronyos katonától és jegyzető újságróktól körülveve. Egy másik szintén aktualis érdekű köz emeny Juth Gyulának

790/1906.

Árlejtési hirdetmény.

Kunszentmárton községben építendő kád és gőzfürdő munkálatainak vállalatba adására Kunszentmárton község közháza tanácsstermében 1906. márczius hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor írásbeli zárt ajánlati versenytárgyalást tartunk.

I. A föld-, kőmives-, burkolati-, ác-, tetőfedő bádogos, vas-, kőfaragó-, asztalos és mázoló és üveges munkák előírányzati összege 28335 korona.

II. Csatornázás, csővezetékek, gépek és gőzfürdő felszerelésének előírányzati összege 11665 korona.

Az ajánlatok külön adandók be az I. és külön a II-ik pont alatt irt munkákra.

Az írásbeli zárt ajánlatok, melyekhez az ajánlati összeg 5%-a készpénzben, vagy az állam által ovadékul elfogadhatónak nyilvánított értékpapirokban melléklendő, 1906. évi márczius hó 19-ik napjának délelőtti 9 órájáig a községi előljárásnál benyújtandók.

Az ajánlattevők ajánlatukban tartoznak kinyilvánítani, hogy az általános és részletes feltételeket, előmérlet és költségvetést s műszaki leírást és az erre vonatkozó terveket ismerik s azokat elfogadják.

A nem ezen feltételeknek megfelelő, vagy a bánatpénzzel el nem látott ajánlatokat a pályázatból kizárjuk.

A községi képviselőtestület a beadott ajánlatok közül szabadon választ s nincs a legelőnyösebb ajánlathoz kötve, esetleg új pályázatot is hirdethet.

Az általános és részletes feltételek, előmérlet és költségvetés, műszaki leírás és tervek az árlejtés napjáig a községi főjegyzőnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, s a tervek kivételével a vonatkozó iratokat 6 korona előleges beküldése mellett megszerezhetik a községi előljárástól.

Kunszentmárton, 1906. február hó 24.

Kormos Károly.
főjegyző.

2—1

Tóth Mihály,
főbíró.

Kiadó lakás.

Magi Károly orosházi lakosnak I. t. 5. számú házában egy 4 szobás lakás a f. évi április 24-től hasznosbérbe kiadó. Értekezhetni fent nevezettel Orosházán. 2—1

ÉRTESÍTÉS.

Alulírottak tisztelettel hozzuk Szentes város és vidéke érdekelt nagyra-becsült közönségének szives tudomására, hogy eddig Fránlk és Károlyi néven vezetett

Terményüzletünket

a f. évi február 1-ével feloszlattuk.

A jövőben Károlyi József és özv. Polacsek Nándorné, mint társak

Károlyi József és Társa

néven fogják a Terményüzletet vezetni.

Amidőn az igen tisztelt gazdátársainknak eddig irányunkban tanúsított igazi jóakarátát a leghálásabban megköszönjük, kérjük, hogy ezen irányukban kifejezett jóindulatot részünkre a jövőben is megtartani szívesek legyenek — s vagyunk 10—5 Kiváló tisztelettel:

Polacsek Nándorné, Károlyi József,

Minden könyvkereskedés útján megrendelhető a negyvenhatodik kiadásban megjelent, pályadíjat nyert műve Dr. Müller egészségügyi tanácsosnak,

a megzavart ideg- és szexuális rendszerről.

Bérmentve, borítékban megküldi 1 kor. 20 fillér levélbélyeg ellenében

52—28 CURT RÖBER. Braunschweig

5 korona és több napi kerese

Házimunka-kötőgép társulat

Keresteteknek mindkét nembeli egyének, akik gépeinken kötnek. Egyszerű és gyors munka oltón a háznál, egész éven át. — Semmi előismeret nem szükséges. — Társág mitssem határoz s a munkát mi adjuk el.

Prága, Petersplatz 7—570

Budapest, Havas-útcá 3—570.

Házimunka kötőgép társulat

Thos H. Whittick és társa

50—27

Áthelyezés miatt.

Eladó, vagy esetleg hasznosbérbe kiadó Kardos Jenő m. kir. állatorvos háza — előnyes feltételek mellett. — Értekezni lehet Neumann Jónással.

4—1

Ház és föld-eladás.

I. tized 260. szám alatt levő házam és a derekegyházi oldalon, a város közelében levő, volt Szakáll-féle földem szabad kezéből eladó.

3—1

Fänki Albert.

GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK 2 $\frac{1}{2}$ -től 12 lóerőig, BENZINMOTOROK,

SZALMAPRÉSEK GŐZHAJTASÁRA

ARATOGÉPEK és egyéb MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK

legujabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL

15—5

BUDAPEST, V., Váci-körút 32. szám.

Gépezeteket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk. — Kerületi képviselő Márkus József OROSHÁZA

